

แบบฟอร์มการเขียนถอดประสบการณ์เรียนรู้ด้าน

การบริหารจัดการที่เป็นเลิศ

1. ชื่อ – สกุล อาจารย์อรรถศักดิ์ วงศ์กำแหง

คณะวิศวกรรมชีวการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต

2. ชื่อ-สกุลผู้บันทึก รศ.ปรีชา อนุพงษ์ออาจ

คณะวิศวกรรมชีวการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต

3. บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่า

3.1 รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาและบริการวิชาการ

4. เรื่องที่เล่า

การบูรณาการกระบวนการเรียนศาสตร์วิชาชีพกับงานบริการวิชาการเพื่อสนับสนุนสังคมสุขภาพที่สมบูรณ์แก่สังคม

5. บริบทหรือความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

จากนโยบายของมหาวิทยาลัยรังสิตที่มุ่งเน้นนโยบายการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะวิศวกรรมชีวการแพทย์ที่มีความตั้งใจเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีจิตวิญญาณของผู้ประกอบการจึงได้ริเริ่มทำโครงการ “การบูรณาการกระบวนการเรียนศาสตร์วิชาชีพกับงานบริการวิชาการเพื่อสนับสนุนสังคมสุขภาพที่สมบูรณ์แก่สังคม” ขึ้นในรายวิชา BME353 วิศวกรรมบำรุงรักษาอุปกรณ์ชีวการแพทย์ และจากประสบการณ์โดยตรงที่ได้เข้าร่วมตรวจประเมินสถานพยาบาลทั้งของภาครัฐและเอกชนก็ทำให้ได้ทราบปัญหาของการพัฒนาระบบคุณภาพสถานพยาบาลในส่วนของระบบการจัดการด้านอุปกรณ์การแพทย์ที่มีคุณภาพอันเนื่องมาจากการขาดแคลนบุคลากรวิชาชีพวิศวกรรมชีวการแพทย์ในการเข้าไปร่วมสนับสนุนการทำงานในการพัฒนางานส่วนนี้จึงได้หันมามองและปรับกระบวนการเรียนการสอนจากที่เคยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในรั้วมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียวจึงได้วางแผนจัดทำเอกสารโครงการประชาสัมพันธ์ไปยังโรงพยาบาลที่มีพื้นที่อยู่ในเขตภาคกลางที่สนใจโดยมีโรงพยาบาลที่สนใจตอบรับการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 3 แห่ง คือ โรงพยาบาลประชานิคม จ.ปทุมธานี โรงพยาบาลองค์รักษ์ จ.นครนายก

และ โรงพยาบาลสนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา ซึ่งในการดำเนินกิจกรรมในครั้งนี้มีลักษณะการให้บริการทางวิชาชีพวิศวกรรมชีวการแพทย์ เช่น การสำรวจและวางแผนการจัดการเครื่องมือแพทย์ในทางคลินิก การวางแผนระบบการบำรุงรักษา และการร่วมให้ความรู้ความเข้าใจแก่นายช่างเทคนิคประจำโรงพยาบาลเพื่อให้สามารถซ่อมบำรุงเครื่องมือแพทย์ในระดับพื้นฐานได้ ซึ่งกิจกรรมในครั้งนี้ผลจากการประเมินความพึงพอใจในการให้บริการวิชาการในครั้งนี้มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยประมาณ 4.75 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากและได้รับเสียงตอบรับที่ดีจากทางผู้บริหาร โรงพยาบาลที่เข้าร่วมและอยากให้กิจกรรมลักษณะอย่างนี้ต่อเนื่องทุกๆปี ซึ่งจะเห็นได้ว่าการดำเนินกิจกรรมต่างๆตลอดโครงการเกิดจากการดำเนินงาน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มเพื่อให้คำปรึกษาระหว่างการทำงานจนประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ทำให้นักศึกษาได้ถอดบทเรียนจากภาคทฤษฎีในห้องเรียนไปสู่การปฏิบัติซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้ฝึกประสบการณ์ในการวางแผนทำงานร่วมกับสหวิชาชีพในสังคม ฝึกการมีจิตอาสาช่วยเหลือสังคม โดยอาศัยทักษะและความรู้พื้นฐานในวิชาชีพ จนทำให้สังคมมองเห็นความสำคัญของวิชาชีพวิศวกรรมชีวการแพทย์จนเป็นกลไกกระตุ้นให้โรงพยาบาลมีความต้องการวิศวกรชีวการแพทย์ไปร่วมงานเพื่อพัฒนาระบบคุณภาพในการรักษาให้ดียิ่งขึ้น

6.วิธีการ/ขั้นตอนหรือกระบวนการที่ทำให้งานประสบความสำเร็จ

- วางแผนร่างรายละเอียดโครงการและรูปแบบกิจกรรมที่พร้อมดำเนินการร่วมกับ โรงพยาบาลโดยมุ่งเป้าไปเติมเต็มระบบที่ทางโรงพยาบาลยังขาดอยู่คือการจัดระบบเครื่องมือแพทย์
- เตรียมทีมนักศึกษาโรงพยาบาลละ 15 คน และอาจารย์ที่ปรึกษา 1 ท่าน ต่อโรงพยาบาล
- เดินทางร่วมประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์โครงการและกำหนดวันที่เหมาะสม
- ประชุมทีมอาจารย์และนักศึกษาเพื่อวางแผนดำเนินงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์โครงการที่ได้แจ้งให้ทางโรงพยาบาลรับทราบ

7. เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ทำให้เกิดความสำเร็จ

- จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการที่โรงพยาบาลต้องการด้านเครื่องมือแพทย์พื้นฐาน
- จัดแผนการทดสอบเพื่อประเมินศักยภาพและความเข้าใจในกระบวนการของกิจกรรมวิชาชีพที่เรียนมาในภาคทฤษฎีและทบทวนการจัดกลุ่มนักศึกษาตามความหลากหลายในทักษะที่ประเมินจากการทดสอบเพื่อให้ นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- จัดประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนกระบวนการทำงานใน โรงพยาบาลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเป็นที่ ประโยชน์ระหว่างปฏิบัติงานและเพื่อแชร์ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนายช่างเทคนิคที่ปฏิบัติงานใน โรงพยาบาล

8. ผู้มีส่วนร่วมทำให้เกิดความสำเร็จและบทบาทของบุคลากร

- ปัจจัยภายใน การมีจิตอาสาในการให้บริการวิชาการที่เข้มแข็งของอาจารย์ภายในคณะและทีมนักศึกษาชั้น ปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา BME353 ในปีการศึกษา 2558
- ปัจจัยภายนอก ความร่วมมือของโรงพยาบาลทั้ง 3 แห่งที่มีความตั้งใจเข้าร่วม โครงการเพื่อมุ่งหวังปรับปรุง ประสิทธิภาพระบบการจัดการเครื่องมือแพทย์

9. อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงานของกลุ่มเป้าหมายและแนวทางในการแก้ปัญหา/อุปสรรคดังกล่าว

จากการดำเนินการในครั้งนี้นี้เนื่องจากได้รับความร่วมมือที่ดีจากโรงพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการจึงไม่ เกิดปัญหาและอุปสรรคในระหว่างการทำงานในสถานประกอบการ ประกอบกับการให้บริการวิชาการ ในด้านนี้ไม่เคยมีมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานใดมีกิจกรรมในลักษณะอย่างนี้ออกไปให้บริการวิชาการจึงถือ เป็นโครงการนำร่องและเป็นโครงการที่ดีทำให้สังคมได้รู้จัก คณะวิศวกรรมชีวการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มากขึ้น และมีความสนใจในการรับนักศึกษาไปฝึกงานและเข้าร่วมทำงานต่อไปในอนาคต

แนวทางในการพัฒนาเนื่องจากโรงพยาบาลที่แจ้งความประสงค์จากการสำรวจในปีการศึกษา 2558 นั้นมีจำนวน 5 โรงพยาบาลที่สนใจแต่ทางเราเลือกตอบรับเข้าร่วมโครงการจำนวน 3 แห่งเนื่องจากจำนวน นักศึกษาในชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนในรายวิชา BME353 นั้นมีเพียง 30 คน จึงทำให้ไม่มีผู้ปฏิบัติงานที่ เพียงพอจึงวางแผนไปให้บริการวิชาการในปีถัดไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ด้านงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมในครั้งนี้ไม่มีงบประมาณหลักในการจัดงานเพราะเราใช้องค์ความรู้ทางวิชาชีพเข้าไปปรับปรุงให้โรงพยาบาลมีระบบจัดการเครื่องมือแพทย์ที่มีประสิทธิภาพจึงไม่กระทบและไม่มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณและนักศึกษาพร้อมทั้งคณาจารย์ที่ออกไปเราทุกคนยินดีให้บริการและยอมเสียสละรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ส่วนการเดินทางขอสนับสนุนการเดินทางจากคณะวิศวกรรมชีวการแพทย์ ในการจัดรถตู้โดยสารของทางมหาวิทยาลัยรังสิต ตลอดระยะเวลา 3 สัปดาห์

10. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น

จากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้เราได้วัดผลสำเร็จออกเป็น 2 ด้านคือ

1. ด้านวิชาการที่นำเอาความรู้ทางวิชาชีพไปปรับปรุงกระบวนการจัดการเครื่องมือแพทย์ในโรงพยาบาลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยดูจากการทำรายงานสรุปข้อมูลก่อนและหลังปรับปรุงพร้อมทั้งนำเสนอต่อผู้บริหารโรงพยาบาลให้รับทราบ
2. ด้านความพึงพอใจจากการสำรวจข้อมูลจากบุคลากรในโรงพยาบาลโดยมีคะแนนเต็ม 5 และมีผลประเมินทั้ง 3 แห่ง ดังนี้
 - โรงพยาบาลประชารัฐ จ.ปทุมธานี ผลการประเมินที่ได้ 4.79 คะแนน
 - โรงพยาบาลองค์กรักษ์ จ.นครนายก ผลการประเมินที่ได้ 4.90 คะแนน
 - โรงพยาบาลสนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา ผลการประเมินที่ได้ 5.00 คะแนน

ระดับคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมของโครงการนี้คือ 4.89 คะแนนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากทำให้

11. การเรียนรู้ของผู้เล่าเรื่องจากประสบการณ์ความสำเร็จดังกล่าว

การจัดกิจกรรมในครั้งนี้ทำให้คณะวิศวกรรมชีวการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้เป็นที่รู้จักของสังคมมากยิ่งขึ้นและทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้มีจิตอาสาเข้าใจวัฒนธรรมขององค์กรวิชาชีพวิศวกรรมชีวการแพทย์และรู้จักปรับตัวให้สามารถเข้าใจ เข้าถึง ปัญหาในการทำงานได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งมีส่วนในการเพิ่มความสมบูรณ์ของระบบการให้บริการสุขภาพในโรงพยาบาลอย่างยั่งยืนในอนาคต

12. สมรรถนะ (ความรู้ ทักษะหรือทัศนคติ) ของผู้เล่า

โครงการนี้ทำให้ผู้ร่วมงานทุกคนได้มองเห็นโลกกว้างและโลกของความเป็นจริงอาศัยการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงอยากที่จะหาได้จากห้องเรียนทำให้ทุกคนมีความสุขในการให้บริการวิชาการในครั้งนี้

